

תת"ע 2381/11/16 - מדינת ישראל נגד חאג יחיא איימן

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 2381-11-16 מדינת ישראל נ' חאג יחיא איימן
בפני כבוד השופט עמית יוסף ריבלין

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

חאג יחיא איימן

הנאשם

הכרעת דין

1. האישום:

הנאשם הובא לדין בגין עבירה של התרה לנהוג למי שאין לו רישיון נהיגה, (בנו הקטין עבד בן ה-12).
העבירה נעברה במתחם חנויות בטייבה ליד תכשיטי עובד (להלן המתחם-ראה נ' 2).

2. התשובה לאישום:

ב"כ הנאשם בהשיבו לאישום אמר: הנאשם נהג ולא ביצע עבירה (פרוטוקול עמוד 5 שורה 11).
הנאשם במהלך הדיון ובהסכמת ב"כ ביקש לטעון. הנאשם כפר באשמה וטען כי לא נתפס במתחם והשוטר הוציא אותו ואת ילדיו מהבית כ-3 קילומטר מהמתחם. בנוסף אמר כי 2 ילדים ישבו לידו ברכב (פרוטוקול עמוד 9 שורה 108).

3. תמצות הראיות:

מטעם המאשימה העידו שני עדים.,

עד תביעה 1 - רס"ל קוטנקוב סרגי

ע.ת. 1 העיד על בסיס דוח שרשם (ת/1) ולפיו הבחין ברכב חולף על פניו מימין לשמאל וברכב נהג ילד בן 12 (בנו של הנאשם בשם עבד ת.ז. ...) -ראה ת/3 ופרו' עמ' 8 ש' 16-20. ליד הנאשם ישב ילד אחד ומאחור ישבו

עוד שני ילדים. בבית משפט ציין עד תביעה 1 כי הבחין ברכב ממרחק של 4 מטר (פרוטוקול עמוד 6 שורה 9 ובעמוד 7 שורה 10).

בתגובה הספונטנית שרשם עד תביעה 1 מפי הנאשם נאמר: "הילד לא קשור, נתתי לו לנהוג רק ל-2 יצאתי לקנות כמה דברים". ע.ת 1 העיד שזה המשפט הראשון שאמר הנאשם (פרו' עמ' 7 ש' 24).

עד תביעה 2 השוטר אלכס אדרוני

עד תביעה 2 זומן לדרישת ההגנה אף שלא שלא רשם תרשומת (פרוטוקול עמוד 6 שורה 29 ועמ' 7 ש' 9-10). העד העיד: "אני זוכר שהיה אירוע כזה לא זוכר לפרטי פרטים, זה שבן אדם נותן לבן שלו לנסוע זה קרה לי פעם אחת לכן אני זוכר" (פרוטוקול עמוד 12 שורה 5-6, עמוד 13 שורה 9 ו-15).

הנאשם:

בעדותו הכחיש הנאשם באופן חד משמעי האשמה וטען שהוא היה הנהג (פרוטוקול עמוד 23 שורה 19).

בעדותו טען הנאשם כי נעצר מידיית **במתחם** משכרזו לו לעצור (פרוטוקול עמוד 23 שורה 26, עמ' 24 ש' 12 ועמוד 27 שורה 14).

עוד העיד הנאשם כי ילד אחד ישב מקדימה (פרוטוקול עמוד 24 שורה 1).

לטענת הנאשם הדוח שקרי ובשל עברו נרשם הדוח (פרוטוקול עמוד 24 שורה 11 ושורה 15-16). הנאשם גם טען כי ע.ת 1 מכיר אותו טוב (פרו' עמ' 24 ש' 15-16) והוסיף כי אין לו (לנאשם) ריב עם ע.ת 1 (פרו' עמ' 24 ש' 22) הנאשם הכחיש את התגובה הספונטנית כפי שנרשמה על ידי עד תביעה 1 (פרוטוקול עמוד 24 שורה 11).

עיון: 4.

לאחר ששקלתי חומר הראיות, הגעתי למסקנה כי האשמה הוכחה מעבר לכל ספק סביר.

להחלטתי הגעתי מטעמים אלה:

א. מטעם המאשימה העידו **שני** שוטרים אשר הרשימו אותי בכנות עדותם. אציין כי ע.ת 1 ו-2 הבחינו ברכב הנאשם ממרחק של 4 מ' ומרחק שכזה אין אפשרות של טעות. מעבר לאמור, ובהקשר לטענת הנאשם לא מצאתי כל טעם והיגיון מה היה להם לטפול בנאשם אשמת שווא. לגבי טענת הנאשם על הכרות קודמת בין הנאשם וע.ת 1 ע.1 כלל לא נחקר בעניין זה אף שמדובר בנושא עקרוני!! . עוד אציין בהקשר כי עד תביעה 2 זומן לעדות על ידי ב"כ הנאשם (שכן לא רשם תרשומת) וע.ת 2 תמך וחיזק עדות ע.ת 1.

ב. הנאשם חיזק גרסת השוטרים בכך שבשתי נקודות מסר גרסאות סותרות כמפורט **האחת** ביחס לשאלה אם ישב לידו ילד אחד או שניים (פעם טען שניים ופעם אחד) **והשנייה** באשר לאזור בו נלכד הרכב (פעם טען שנעצר על יד ביתו ופעם טען כי נעצר במתחם).

אשר לטענת ב"כ הנאשם לעניין השימוע (ס' 23 וסעיף 24 לסיכומים) השימוע כלל לא הוגש והקצין לא זומן לעדות ולפיכך לא ניתן להתבסס עליו לא לטובת הנאשם ולא לחובתו.

ג. התגובה הספונטנית שנרשמה מפלילה הנאשם אציין אמין עלי עד תביעה 1 שרשם הדברים מפי הנאשם ואני ער לכך שהדברים נרשמו רק בתחנה (פרוטוקול עמוד 8 שורה 4-1).

סיכומם של דברים, מרשיע הנאשם בעבירה שיוחסה לו.

ניתנה והודעה היום, 2 ביולי 2018, י"ט בתמוז תשע"ח